

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/2155 AL COMISIEI**din 22 septembrie 2017****de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 149/2013 în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Acordurile de compensare indirectă nu ar trebui să expună contrapărțile centrale (CPC), membrii compensatori, clienții, clienții indirecti sau straturile suplimentare de clienți indirecti la un risc de contraparte mai ridicat, iar activele și pozițiile clienților indirecti ar trebui să beneficieze de un nivel adecvat de protecție. Prin urmare, este esențial ca orice tip de acord de compensare indirectă să respecte condițiile minime pentru asigurarea siguranței acestora. În acest scop, părțile implicate în acorduri de compensare indirectă ar trebui să facă obiectul unor obligații specifice, iar acordurile de compensare indirectă ar trebui să fie permise numai dacă îndeplinesc condițiile definite în prezentul regulament.
- (2) Având în vedere că activele și pozițiile contrapărții căreia îi sunt furnizate servicii de compensare indirectă ar trebui să beneficieze de o protecție cu efect echivalent celei menționate la articolele 39 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, diferitele concepte de client indirect sunt esențiale pentru prezentul regulament și ar trebui să fie definite în acesta.
- (3) Ținând seama de faptul că membrii compensatori ar trebui să poată fi considerați participanți în sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și pentru a se asigura că clienții indirecti beneficiază de un nivel de protecție echivalent celui acordat clienților în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012, clienții care furnizează servicii de compensare indirectă ar trebui să fie instituții de credit, firme de investiții sau entități din țări terțe echivalente cu instituțiile de credit sau firmele de investiții.
- (4) Numărul mai mare de activități de intermediere între CPC și diferitele straturi de clienți indirecti necesită măsuri operaționale suplimentare, conturi suplimentare, precum și soluții tehnologice și fluxuri de procesare mai complexe. Acest lucru face ca acordurile de compensare indirectă să aibă un nivel mai ridicat de complexitate decât acordurile de compensare pentru clienți. Prin urmare, gradul mai mare de intermediere ar trebui să fie atenuat prin cerințe privind structuri de conturi alternative care să fie mai simple din punct de vedere operațional pentru acordurile de compensare indirectă decât pentru acordurile de compensare pentru clienți.
- (5) În cazul acordurilor de compensare pentru clienți se impune oferirea de conturi segregate individual. Cu toate acestea, în cazul acordurilor de compensare indirectă, o structură de cont indirect omnibus brut care să conțină un mecanism de transfer al marjei solicitate și, dacă se convine astfel, al marjei care depășește marja solicitată, de la un client indirect până la CPC, fără a permite nicio compensare între pozițiile diferiților clienți indirecti în cadrul aceluiași cont indirect omnibus brut, ar trebui să fie singura structură de cont care să trebuiască să fie oferită ca alternativă la conturile indirecte omnibus care permit o astfel de compensare. Acest mecanism permite identificarea, într-un mod echivalent conturilor segregate individual, a garanțiilor reale și pozițiilor deținute pentru contul unui anumit client indirect, pe de o parte, și a garanțiilor reale și pozițiilor deținute pentru contul clientului sau al altor clienți indirecti, pe de altă parte.
- (6) În plus, chiar dacă activele și pozițiile deținute într-o structură de cont omnibus brut pentru acorduri de compensare indirectă ar putea fi în continuare expuse pierderilor suportate de un alt client indirect deoarece activele și pozițiile respective sunt amestecate într-un singur cont, viteza cu care pot fi identificate aceste active și poziții atunci când este necesară lichidarea lor în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor contribuie la minimizarea pierderilor potențiale respective.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.⁽²⁾ Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

- (7) Acest mecanism permite, în același timp, o structură de cont mult mai simplă care reduce costurile și complexitatea în comparație cu conturile segregate individual, permițând totodată diferențierea între garanțiile reale și pozițiile diferiților clienți indirecti și asigurând, astfel, un nivel de protecție echivalent nivelului de protecție oferit de un cont segregat individual. Obligația de a oferi conturi indirecte omnibus brute nu ar trebui să excludă însă posibilitatea de a oferi clienților indirecti conturi indirecte segregate individual în cadrul acordurilor de compensare care cuprind o CPC, un membru compensator, un client și un singur strat de clienți indirecti.
- (8) Pentru a facilita accesul la compensarea centrală, prin raționalizarea serviciilor de compensare și prin simplificarea relațiilor comerciale dintre membrii compensatori, clienți și clienți indirecti, unele grupuri oferă servicii de compensare utilizând două entități din același grup care acționează ca intermediari pentru furnizarea serviciilor respective. Din motive similare, grupul clientului utilizează uneori o entitate care tratează direct cu membrul compensator și o altă entitate care tratează direct cu clientul indirect, de obicei pentru că această a doua entitate este stabilită în aceeași țară ca și clientul indirect. În aceste cazuri, serviciile de compensare sunt raționalizate în cadrul diferitelor activități economice ale grupului, iar relația comercială dintre membrii compensatori, clienți și clienți indirecti este, de asemenea, simplificată. Aceste tipuri de acorduri ar trebui permise sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții care să garanteze că nu se mărește riscul de contraparte și că se asigură un nivel adecvat de protecție în cazul compensării indirecte.
- (9) În cazul lanțurilor de compensare indirectă care cuprind mai mult de o CPC, un membru compensator, un client și un singur strat de clienți indirecti, utilizarea conturilor segregate individual ar putea duce la dificultăți tehnice neprevăzute deoarece ar trebui gestionate situațiile potențiale de neîndeplinire a obligațiilor uneia sau mai multor contrapărți din cadrul lanțului, precum și o multitudine de conturi segregate individual. Oferirea de conturi segregate individual în cazul acestor lanțuri mai lungi ar putea induce în eroare contrapărțile care vizează nivelul de protecție pe care îl oferă în mod normal conturile segregate individual deoarece s-ar putea ca acest nivel de protecție să nu fie obținut în unele dintre aceste lanțuri mai lungi. Pentru a se evita riscurile care decurg din această prezumție falsă, în cazul lanțurilor mai lungi de compensare indirectă ar trebui să se permită numai utilizarea conturilor segregate omnibus, cu condiția ca contrapărțile care efectuează compensarea prin intermediul acestor acorduri să fie pe deplin informate cu privire la nivelul de segregare și la riscurile aferente acestui tip de cont.
- (10) Pentru a se asigura că, în cadrul unei structuri de cont indirect omnibus brut, cuantumul marjei solicitate este identic cu cel al marjei care ar fi fost solicitată dacă s-ar fi recurs la un cont de compensare indirectă segregat individual, o CPC ar trebui să primească informații privind pozițiile deținute pentru contul clientului indirect, astfel încât să poată calcula, pentru fiecare client indirect în parte, apelul în marjă aferent acestuia.
- (11) Pentru a se asigura echivalența cu compensarea pentru clienți, membrii compensatori ar trebui să dispună de proceduri care să faciliteze transferul pozițiilor clienților indirecti către un alt client în caz de neîndeplinire a obligațiilor unui client care furnizează servicii de compensare indirectă. Din același motiv, membrii compensatori ar trebui să dispună, de asemenea, de proceduri pentru a lichida pozițiile și activele clienților indirecti și, atunci când acești clienți indirecti sunt cunoscuți, pentru le a returna veniturile obținute din lichidare. În cazul în care, din orice motiv, veniturile obținute din lichidare nu pot fi returnate direct clienților indirecti în cauză, acestea ar trebui să fie returnate clientului aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor pentru contul clienților săi indirecti.
- (12) Ar trebui instituite proceduri astfel încât, în caz de neîndeplinire a obligațiilor unui client, identitatea clienților indirecti să poată fi cunoscută, iar membrul compensator să poată identifica activele și pozițiile care aparțin fiecărui client indirect în parte.
- (13) Un client care furnizează servicii de compensare indirectă ar trebui să ofere clienților indirecti posibilitatea de a alege o structură de cont. Cu toate acestea, este posibil ca un client indirect să nu comunice clientului, într-un interval rezonabil, opțiunea aleasă. În acest caz, clientul ar trebui să poată furniza clientului indirect respectiv servicii de compensare indirectă utilizând orice structură de cont, cu condiția ca clientul să informeze clientul indirect cu privire la structura de cont utilizată, riscurile asociate acestui cont și nivelul său de segregare, precum și cu privire la posibilitatea de a schimba structura de cont în orice moment.
- (14) Acordurile de compensare indirectă pot da naștere unor riscuri specifice. Prin urmare, este necesar ca toate părțile implicate în acorduri de compensare indirectă, inclusiv membri compensatori și CPC, să identifice, să monitorizeze și să gestioneze în permanență orice riscuri semnificative care decurg din aceste acorduri. Schimbul adecvat de informații între clienți și membrii compensatori este deosebit de important în acest scop. Cu toate acestea, membrii compensatori ar trebui să se asigure că informațiile respective sunt utilizate numai pentru gestionarea riscurilor și stabilirea marjelor și că informațiile sensibile din punct de vedere comercial nu sunt utilizate în mod abuziv.

- (15) Din motive de coerență și pentru a se asigura buna funcționare a piețelor financiare, este necesar ca dispozițiile prezentului regulament și dispozițiile adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ să se aplice de la aceeași dată.
- (16) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (17) În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010,
- (18) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ⁽³⁾ ar trebui modificat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei

Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera (b) se înlocuiește cu textul următor:

„(b) «acorduri de compensare indirectă» înseamnă un set de relații contractuale între furnizorii și beneficiarii de servicii de compensare indirectă furnizate de un client, de un client indirect sau de un client indirect de rangul doi;”.

2. La articolul 1, se adaugă literele (d) și (e), după cum urmează:

„(d) «client indirect de rangul doi» înseamnă un client al unui client indirect;

(e) «client indirect de rangul trei» înseamnă un client al unui client indirect de rangul doi.”

3. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Cerințe pentru furnizarea de servicii de compensare indirectă de către clienți

(1) Un client poate furniza clienților indirecti servicii de compensare indirectă numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) clientul este o instituție de credit sau o firmă de investiții autorizată ori o entitate stabilită într-o țară terță care ar fi considerată instituție de credit sau firmă de investiții dacă entitatea în cauză ar fi stabilită în Uniune;
- (b) clientul furnizează servicii de compensare indirectă în condiții comerciale rezonabile și publică clauzele și condițiile generale de furnizare a serviciilor respective;
- (c) membrul compensator a fost de acord cu clauzele și condițiile generale menționate la prezentul alineat litera (b).

(2) Clientul menționat la alineatul (1) și clientul indirect încheie, în scris, un acord de compensare indirectă. Acordul de compensare indirectă include cel puțin următoarele clauze contractuale:

- (a) clauzele și condițiile generale menționate la alineatul (1) litera (b);
- (b) angajamentul clientului de a onora toate obligațiile pe care clientul indirect le are față de membrul compensator în ceea ce privește tranzacțiile acoperite de acordul de compensare indirectă.

Toate aspectele legate de acordul de compensare indirectă trebuie documentate în mod clar.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

(3) CPC nu trebuie să împiedice încheierea de acorduri de compensare indirectă încheiate în condiții comerciale rezonabile.”

4. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Obligațiile CPC

(1) CPC deschid și mențin oricare dintre conturile prevăzute la articolul 4 alineatul (4) în conformitate cu cererea membrului compensator.

(2) CPC care deține activele și pozițiile mai multor clienți indirecti într-un cont de tipul celui menționat la articolul 4 alineatul (4) litera (b) ține evidențe separate pentru pozițiile fiecărui client indirect, calculează marjele pentru fiecare client indirect și colectează suma acestor marje la valoarea brută, pe baza informațiilor menționate la articolul 4 alineatul (3).

(3) CPC identifică, monitorizează și gestionează orice riscuri semnificative care decurg din furnizarea de servicii de compensare indirectă care ar putea afecta reziliența CPC la evoluțiile negative ale pieței.”

5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Obligațiile membrilor compensatori

(1) Un membru compensator care furnizează servicii de compensare indirectă face acest lucru în condiții comerciale rezonabile și publică clauzele și condițiile generale de furnizare a serviciilor respective.

Clauzele și condițiile generale menționate la primul paragraf includ cerințele minime privind resursele financiare și capacitatea operațională aplicabile clienților care furnizează servicii de compensare indirectă.

(2) Un membru compensator care furnizează servicii de compensare indirectă deschide și menține cel puțin următoarele conturi în conformitate cu cererea clientului:

(a) un cont omnibus cu activele și pozițiile deținute de clientul respectiv pentru contul clienților săi indirecti;

(b) un cont omnibus cu activele și pozițiile deținute de clientul respectiv pentru contul clienților săi indirecti, în care membrul compensator se asigură că nu se realizează nicio compensare între pozițiile clientului indirect și pozițiile unui alt client indirect și că activele unui client indirect nu pot fi utilizate pentru a acoperi pozițiile unui alt client indirect.

(3) Un membru compensator care deține într-un cont de tipul celui menționat la alineatul (2) litera (b) active și poziții pentru contul mai multor clienți indirecti transmite zilnic CPC toate informațiile de care are nevoie CPC pentru a identifica pozițiile deținute pentru contul fiecărui client indirect. Aceste informații se bazează pe informațiile menționate la articolul 5 alineatul (4).

(4) Un membru compensator care furnizează servicii de compensare indirectă deschide și menține la CPC cel puțin următoarele conturi în conformitate cu cererea clientului:

(a) un cont segregat destinat exclusiv păstrării activelor și pozițiilor clienților indirecti deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la alineatul (2) litera (a);

(b) un cont segregat destinat exclusiv păstrării activelor și pozițiilor clienților indirecti ai fiecărui client deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la alineatul (2) litera (b);

(5) Membrii compensatori instituie proceduri pentru gestionarea situației de neîndeplinire a obligațiilor unui client care furnizează servicii de compensare indirectă.

(6) Un membru compensator care deține activele și pozițiile clienților indirecti într-un cont de tipul celui menționat la alineatul (2) litera (a):

(a) se asigură că procedurile menționate la alineatul (5) permit lichidarea promptă a activelor și a pozițiilor respective în caz de neîndeplinire a obligațiilor un client, inclusiv lichidarea activelor și a pozițiilor respective la nivelul CPC, precum și că acestea includ o procedură detaliată prin care clienții indirecti să fie informați cu privire la situația de neîndeplinire a obligațiilor clientului și la perioada de timp preconizată pentru lichidarea activelor și a pozițiilor lor;

- (b) după încheierea procesului de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor unui client, restituie imediat clientului respectiv, pentru contul clienților indirecti, orice sold datorat ca urmare a lichidării activelor și pozițiilor respective.
- (7) Un membru compensator care deține active și poziții ale clienților indirecti într-un cont de tipul celui menționat la alineatul (2) litera (b):
- (a) include în procedurile menționate la alineatul (5):
- (i) măsurile care permit transferul activelor și pozițiilor deținute de un client aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor pentru contul clienților săi indirecti către un alt client sau către un membru compensator;
- (ii) măsurile care permit să se plătească fiecărui client indirect veniturile din lichidarea activelor și pozițiilor clientului indirect în cauză;
- (iii) o procedură detaliată prin care clienții indirecti sunt informați cu privire la situația de neîndeplinire a obligațiilor clientului și la perioada de timp preconizată pentru lichidarea activelor și a pozițiilor lor;
- (b) se angajează prin contract să declanșeze procedurile pentru transferul activelor și pozițiilor deținute de un client aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor pentru contul clienților săi indirecti către un alt client sau către un membru compensator desemnat de respectivii clienți indirecti ai clientului aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor, la cererea clienților indirecti în cauză și fără a obține acordul clientului aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor. Acest alt client sau membru compensator este obligat să accepte activele și pozițiile respective numai dacă a stabilit în prealabil o relație contractuală cu clienții indirecti respectivi prin care își asumă obligații în acest sens;
- (c) se asigură că procedurile menționate la alineatul (5) permit lichidarea promptă a activelor și a pozițiilor respective în caz de neîndeplinire a obligațiilor unui client, inclusiv lichidarea activelor și a pozițiilor respective la nivelul CPC, în cazul în care transferul menționat la litera (b) nu s-a produs, din orice motiv, într-o perioadă de timp prestabilită prevăzută în acordul de compensare indirectă;
- (d) în urma lichidării activelor și pozițiilor respective, se angajează prin contract să declanșeze procedurile prin care veniturile din lichidare sunt plătite fiecărui client indirect;
- (e) în cazul în care membrul compensator nu a fost în măsură să identifice clienții indirecti sau să efectueze plata veniturilor din lichidare menționate la litera (d) către fiecare client indirect, restituie imediat clientului, pentru contul clienților indirecti, orice sold datorat ca urmare a lichidării activelor și pozițiilor respective.
- (8) Un membru compensator identifică, monitorizează și gestionează orice riscuri semnificative care decurg din furnizarea de servicii de compensare indirectă care i-ar putea afecta reziliența la evoluțiile negative ale pieței. Membrul compensator instituie proceduri interne care să garanteze că informațiile menționate la articolul 5 alineatul (8) nu pot fi utilizate în scopuri comerciale.”

6. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Obligațiile clienților

- (1) Un client care furnizează servicii de compensare indirectă oferă clienților indirecti posibilitatea de a alege cel puțin între tipurile de conturi menționate la articolul 4 alineatul (2) și se asigură că clienții indirecti sunt pe deplin informați cu privire la diferitele niveluri de segregare și riscuri aferente fiecărui tip de cont.
- (2) Clientul menționat la alineatul (1) atribuie unul dintre tipurile de conturi menționate la articolul 4 alineatul (2) clienților indirecti care nu și-au exprimat opțiunea pentru un anumit cont într-un termen rezonabil stabilit de către client. Clientul informează fără întârziere clientul indirect cu privire la riscurile legate de tipul de cont care i-a fost atribuit. Clientul indirect poate alege, în orice moment, un tip de cont diferit printr-o solicitare adresată în scris clientului.
- (3) Clienții care furnizează servicii de compensare indirectă țin evidențe și conturi separate, care să le permită să deosebească între propriile active și poziții și cele deținute pentru contul clienților lor indirecti.
- (4) Atunci când activele și pozițiile mai multor clienți indirecti sunt deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (b), clientul transmite zilnic membrului compensator toate informațiile de care are nevoie acesta din urmă pentru a identifica pozițiile deținute pentru contul fiecărui client indirect.
- (5) Un client care furnizează servicii de compensare indirectă solicită membrului compensator, în conformitate cu opțiunea aleasă de clienții săi indirecti, să deschidă și să mențină la CPC conturile menționate la articolul 4 alineatul (4).

(6) Clientul transmite clienților săi indirecti informații suficiente pentru a permite acestora să identifice CPC și membrul compensator prin intermediul cărora se realizează compensarea pozițiilor lor.

(7) Atunci când activele și pozițiile unuia sau mai multor clienți indirecti sunt deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (b), clientul include în acordul de compensare indirectă cu clienții săi indirecti toate modalitățile și condițiile care asigură că, în caz de neîndeplinire a obligațiilor clientului respectiv, membrul compensator poate să restituie imediat clienților indirecti veniturile din lichidarea pozițiilor și activelor deținute pentru contul clienților indirecti respectivi în conformitate cu articolul 4 alineatul (7).

(8) Clientul transmite membrului compensator informații suficiente pentru a identifica, a monitoriza și a gestiona orice riscuri semnificative care decurg din furnizarea de servicii de compensare indirectă care ar putea afecta reziliența membrului compensator.

(9) Clientul instituie măsuri pentru a se asigura că, în cazul în care ajunge în situația de neîndeplinire a obligațiilor, toate informațiile pe care le deține cu privire la clienții săi indirecti, inclusiv identitatea clienților indirecti, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (4), sunt puse imediat la dispoziția membrului compensator.”

7. Se introduce următorul articol 5a:

„Articolul 5a

Cerințe pentru furnizarea de servicii de compensare indirectă de către clienții indirecti

(1) Un client indirect poate furniza servicii de compensare indirectă clienților indirecti de rangul doi numai dacă părțile la acordurile de compensare indirectă îndeplinesc una dintre cerințele stabilite la alineatul (2) și dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) clientul indirect este o instituție de credit sau o firmă de investiții autorizată ori o entitate stabilită într-o țară terță care ar fi considerată instituție de credit sau firmă de investiții dacă entitatea în cauză ar fi stabilită în Uniune;
- (b) clientul indirect și clientul indirect de rangul doi încheie, în scris, un acord de compensare indirectă. Acordul de compensare indirectă include cel puțin următoarele clauze contractuale:
 - (i) clauzele și condițiile generale menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b);
 - (ii) angajamentul clientului indirect de a onora toate obligațiile pe care clientul indirect de rangul doi le are față de client în ceea ce privește tranzacțiile acoperite de acordul de compensare indirectă;
- (c) activele și pozițiile clientului indirect de rangul doi sunt deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (a).

Toate aspectele legate de acordul de compensare indirectă menționat la litera (b) trebuie documentate în mod clar.

(2) În sensul alineatului (1), părțile la acordurile de compensare indirectă îndeplinesc una dintre următoarele cerințe:

- (a) membrul compensator și clientul fac parte din același grup, însă clientul indirect nu face parte din grupul respectiv;
- (b) clientul și clientul indirect fac parte din același grup, însă nici membrul compensator, nici clientul indirect de rangul doi nu face parte din grupul respectiv.

(3) Pentru acordurile de compensare indirectă încheiate de părți aflate în situația menționată la alineatul (2) litera (a):

- (a) articolul 4 alineatele (1), (5), (6) și (8) se aplică clientului ca și când clientul respectiv ar fi un membru compensator;
- (b) articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 5 alineatele (2), (3), (6), (8) și (9) se aplică clientului indirect ca și când clientul indirect respectiv ar fi un client.

(4) Pentru acordurile de compensare indirectă încheiate de părți aflate în situația menționată la alineatul (2) litera (b):

- (a) articolul 4 alineatele (5) și (6) se aplică clientului ca și când clientul respectiv ar fi un membru compensator;
- (b) articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 5 alineatele (2), (3), (6), (8) și (9) se aplică clientului indirect ca și când clientul indirect respectiv ar fi un client.”

8. Se introduce următorul articol 5b:

„Articolul 5b

Cerințe pentru furnizarea de servicii de compensare indirectă de către clienții indirecti de rangul doi

(1) Un client indirect de rangul doi poate furniza servicii de compensare indirectă clienților indirecti de rangul trei numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) clientul indirect și clientul indirect de rangul doi sunt instituții de credit sau firme de investiții autorizate ori entități stabilite într-o țară terță care ar fi considerate instituții de credit sau firme de investiții dacă entitățile în cauză ar fi stabilite în Uniune;
- (b) membrul compensator și clientul fac parte din același grup, însă clientul indirect nu face parte din grupul respectiv;
- (c) clientul indirect și clientul indirect de rangul doi fac parte din același grup, însă clientul indirect de rangul trei nu face parte din grupul respectiv;
- (d) clientul indirect de rangul doi și clientul indirect de rangul trei încheie, în scris, un acord de compensare indirectă. Acordul de compensare indirectă include cel puțin următoarele clauze contractuale:
 - (i) clauzele și condițiile generale menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b);
 - (ii) angajamentul clientului indirect de rangul doi de a onora toate obligațiile pe care clientul indirect de rangul trei le are față de clientul indirect în ceea ce privește tranzacțiile acoperite de acordul de compensare indirectă;
- (e) activele și pozițiile clientului indirect de rangul trei sunt deținute de membrul compensator într-un cont de tipul celui menționat la articolul 4 alineatul (2) litera (a).

Toate aspectele legate de acordul de compensare indirectă menționat la litera (d) de la primul paragraf trebuie documentate în mod clar.

(2) Atunci când clienții indirecti de rangul doi furnizează servicii de compensare indirectă în conformitate cu alineatul (1):

- (a) articolul 4 alineatele (1), (5), (6) și (8) se aplică atât clientului, cât și clientului indirect ca și când aceștia ar fi membri compensatori;
- (b) articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 5 alineatele (2), (3), (6), (8) și (9) se aplică atât clientului indirect, cât și clientului indirect de rangul doi ca și când aceștia ar fi clienți.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 septembrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER